Anna Palau Gras

EVOLUCIÓ HISTÒRICA I NORMATIVA ACTUAL DEL RÈGIM D'INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA DE LES ACTIVITATS

TREBALL DE FI DE GRAU

Dirigit per la Dra. Marta Cassany Virgili

Grau en Dret

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI

Tarragona

2024

Aquest TFG s'ha desenvolupat en la modalitat de (marcar l'opció que correspongui i complementar)

☒ Treball de recerca

La recerca es presenta seguint les normes per a autors previstes a la *Revista de Administración Pública*. *https://www.cepc.gob.es/publicaciones/revistas/revista-de-administracion-publica/instrucciones-para-los-autores*

☐ Simulació de judici

☐ Dictamen/informe

☐ APS

☐ TFG vinculat a pràctiques

Una activitat comença amb la seva legitimació a través del règim d'intervenció aplicable. Aquest règim, des de la seva primera regulació, ha estat en un constant canvi adaptant-se als nous interessos socials. L'administració té l'obligació de vetllar pel compliment de les normatives per assegurar els drets i interessos dels ciutadans.

Una actividad comienza con su legitimación a través del régimen de intervención aplicable. Este régimen, desde su primera regulación, ha estado en un constante cambio adaptándose a los nuevos intereses sociales. La administración tiene la obligación de velar por el cumplimiento de las normativas para asegurar los derechos e intereses de los ciudadanos.

An activity begins with its legitimation through the applicable intervention regime. This regime, since its first regulation, has been in constant change, adapting to new social interests. The administration has the obligation to ensure compliance with regulations to ensure the rights and interests of citizens.

Llicències – autoritzacions – comunicació – inspecció – activitat econòmica

ÍNDEX

ABREVIATURES EMPREADES ***6***

INTRODUCCIÓ ***8***

CAPÍTOL I. EVOLUCIÓ HISTÒRICA DE LA INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA DE LES ACTIVITATS ***10***

1. ANTECEDENTS HISTÒRICS; DESENVOLUPAMENT LEGISLATIU I NORMATIU AL LLARG DEL TEMPS 10
   1.1 *Reglament 2414/1961* d'activitats molestes, nocives, insalubres i perilloses 11
   1.2 La directiva de serveis 13
   1.3 La classificació de les activitats en funció del seu impacte ambiental 16
   1.4 Els darrers canvis 16

CAPÍTOL II. RÈGIM ACTUAL EN MATÈRIA DE LLICÈNCIES I COMUNICACIONS DE LES ACTIVITATS ***21***

1. CONCEPTE I NATURALESA JURÍDICA 21
   1.1 Caràcter reglat de les llicències 22

2. FONAMENTS LEGALS I PRINCIPIS APLICABLES 23

3. REGULACIÓ JURÍDICA VIGENT 24

4. EL CANVI DE PARADIGMA EN EL CONTROL ADMINISTRATIU DE LES ACTIVITATS ECONÒMIQUES 25
   4.1 Els principis relatius a la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica 27
   4.2 Les figures jurídiques derivades de la simplificació administrativa 27

CAPÍTOL III. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU DE LES LLICÈNCIES I COMUNICACIONS D'ACTIVITATS ***28***

1. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU 28
   1.1 Principis propis de intervenció de les autoritats públiques per al desenvolupament d'una activitat 28

2. PREQUISITS I FORMALITATS PER LA SOL·LICITUD I ATORGAMENT DE LLICÈNCIA 30

3. REQUISITS I FORMALITATS PER LA COMUNICACIÓ D'ACTIVITATS 30

4. LA FINESTRETA ÚNICA EMPRESARIAL 32
   4.1 Obertura i anàlisi d'una activitat a través de la finestreta única empresarial 32

CAPÍTOL IV. CONTROL I SUPERVISIÓ DE LES ACTIVITATS ***35***

1. ROL DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL EN EL CONTROL DE LES ACTIVITATS 35
   1.1 Plans d'inspecció 36

2. RÈGIM SANCIONADOR 39

CONCLUSIONS ***42***

BIBLIOGRAFÍA ***43***

ANNEXES ***48***

ABREVIATURES EMPREADES

Art.	Article.
CE	Constitució Espanyola de 1978.
Decret 131/2022	Decret de 5 de juliol, del Reglament de la Llei de facilitació de l'activitat econòmica.
Directiva 2006/123/CE	Directiva del Parlament Europeu i del Consell de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior. També coneguda com a Directiva Bolkestein.
EAC	Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006.
FUE	Finestreta única empresarial.
LEPAR	Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives.
LFAE	Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.
LPCAA	Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
Llei 3/2010	Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.
Llei 39/2015	Llei 39/2015 de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas.
Núm.	Número.
Pàg.	Pàgina.
REPAR	Decret 112/2010, de 21 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.
ROAS	Decret 175/1995 d'obres, activitats i serveis dels ens locals.
TFUE	Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

TS	Tribunal Suprem.
TUE	Tractat de la Unió Europea.
UE	Unió Europea.

INTRODUCCIÓ

L'administració té la facultat i l'obligació d'intervenir en l'activitat dels ciutadans, per assegurar que les activitats compleixen els requisits establerts a la normativa aplicable de les diferents activitats, amb l'objectiu de garantir la protecció del medi ambient i la seguretat de les persones i béns. Des dels anys cinquanta del segle passat fins recentment, aquesta facultat d'intervenció es manifestava principalment en l'obligació dels ciutadans promotors d'obtenir una llicència per poder exercir una activitat. Tot i que, obtenir una llicència no era suficient. També s'havia de sol·licitar a l'ajuntament que els tècnics municipals realitzessin una "actuació de comprovació". Així doncs, els ciutadans tenien el dret d'exercir una activitat, però per fer-ho, eren necessaris dos controls previs mínim per part dels ajuntaments. Aquestes llicències representaven la intervenció de les autoritats locals a l'activitat econòmica del país, sent essencials per operar legalment.

La necessitat de regular les diferents activitats comercials, neix amb la preocupació de la contaminació mediambiental, entesa com qualsevol molèstia al ciutadà; fums, sorolls, perills... D'aquí sorgeix el primer reglament en regular aquesta matèria, el *Reglament de 27 de novembre de 1925, d'establiments classificats, incòmodes, insalubres o perillosos.*

Tot i això, i amb altres regulacions entre mig, les quals aprofundirem en aquest treball, la posterior emissió de la *Directiva 123/2006/CE del Parlament i del Consell Europeu, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior* ha transformat la regulació interna espanyola. S'ha reduït la intervenció administrativa i la burocràcia, promovent així una menor implicació de les autoritats en l'obertura d'activitats.

Veurem com principalment només es regulaven les activitats classificades, i aquestes s'intentaven situar lluny de la població; posteriorment neix la preocupació de regular altres tipus d'activitats, com serien els espectacles, el fet de que tota activitat complís amb uns requisits mediambientals, i altres tipus d'autoritzacions per a la seva obertura, fins a veure com la feina de l'administració passa a un segon lloc.

Aquesta anàlisi es basa en la premissa de que l'entorn normatiu ha experimentat canvis significatius des de la seva primera regulació fins la recent implementació de la Finestreta Única Empresarial, per agilitzar i facilitar els tràmits d'obertura d'una activitat econòmica. L'estudi fet en aquest treball proporciona una visió integral i crítica del règim d'intervenció administrativa en les activitats econòmiques, destacant la importància d'una regulació equilibrada que afavoreixi tant la protecció de l'interès públic com el desenvolupament econòmic. L'evolució regulatòria analitzada reflecteix l'esforç constant per adaptar el marc legal a les necessitats canviants de la societat i l'economia.

CAPÍTOL I. EVOLUCIÓ HISTÒRICA DE LA INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA DE LES ACTIVITATS

Les llicències i les comunicacions d'activitats són instruments administratius utilitzats per regular i controlar l'exercici de determinades activitats econòmiques en un territori específic.

Aquests instruments tenen una naturalesa jurídica d'actes administratius unilaterals, vinculants i executius, que emanen de l'administració pública en exercici de la seva potestat reglamentària i de policia administrativa. [1]

1. ANTECEDENTS HISTÒRICS; DESENVOLUPAMENT LEGISLATIU I NORMATIU AL LLARG DEL TEMPS

La intervenció administrativa en la regulació de les activitats econòmiques es remunta a èpoques antigues, quan les primeres organitzacions econòmiques estaven sotmeses a normes locals i pràctiques comunitàries.

Amb l'avanç del comerç i les activitats econòmiques, van aparèixer les primeres normatives i regulacions sobre les transaccions comercials, imposant requisits i limitacions per a l'exercici de certes activitats. En el context espanyol, les primeres normatives sobre l'exercici d'activitats econòmiques tenen lloc a l'edat mitjana, quan es van crear gremis i corporacions que regulaven l'exercici de diferents oficis i activitats comercials. Aquestes normes, conegudes com a "furs" o "ordenances", imposaven condicions d'accés a certes activitats, així com regles sobre preus, qualitat de productes i relacions laborals.

Amb la consolidació de l'Estat modern, als segles XVI i XVII, es van promulgar una sèrie de lleis i codis que regulaven l'exercici d'activitats econòmiques a l'àmbit territorial espanyol. Un dels exemples més destacats és el *Codi de Comerç del 1829, decretat,*

[1] VAQUER CABALLERÍA, M., PAREJO ALFONSO, L., MARÍA NIEVES DE LA SERNA BILBAO, DANIEL ENTRENA RUIZ, MANUEL GÁMEZ MEJÍAS, ANTONIO FORTES MARTÍN, FERNANDO FONSECA FERRANDIS, DESCALZO GONZÁLEZ, A., PEDRAZA CÓRDOBA, J., ISABEL MONJAS BARRENA, & ISABEL HERNÁNDEZ SAN JUAN. (2012). «Autorizaciones y licencias, hoy.». *Pàg 84.*

sancionat i promulgat el 30 de maig de 1829, que va establir les bases per a la regulació del comerç i les activitats empresarials a Espanya, definint aspectes com la forma d'organització de les empreses, els contractes comercials i les obligacions dels comerciants, incloent disposicions sobre l'apertura i l'exercici de les activitats comercials. Tot i que no abordava específicament les llicències, només va assentar alguna de les bases per la regulació econòmica.

Ens remuntem al 1925, quan sorgeix per primer cop una preocupació per regular un cert tipus d'activitats. Aquest *reglament de 27 de novembre de 1925, d'establiments classificats incòmodes, insalubres i perillosos*, neix per tant la primera regulació en matèria d'establiments, i les primeres formalitats per a la concessió de llicències d'apertura o ampliació dels establiments classificats. A partir de la seva publicació, l'apertura de totes les industries, fabriques, tallers, magatzems entre d'altres - que son el considerat establiments classificats - quedaven sotmesos al règim del mateix. Es per això també, que actualment podem veure com la gran majoria d'aquests establiments es troben a les afores de les poblacions, ja que era un requisit en el seu *Art 3*. [2]

1.1 *Reglament 2414/1961* d'activitats molestes, nocives, insalubres i perilloses

Mitjançant una Ordre emesa pel Ministeri de la Governació el 13 de novembre del 1950, es van implementar reformes substancials. Aquestes reformes, a més de revocar la legislació prèviament en vigor, van introduir noves directrius a la qualificació de les indústries. Aquesta qualificació ja no es feia segons criteris inflexibles, sinó que s'adoptava un enfocament més realista i beneficiós, tant per a la indústria en conjunt com per a la comunitat local, obrint el camí per a fer una legislació més flexible i adaptable a les necessitats canviants, el *Reglament 2414/1961, de 30 de novembre d'Activitats molestes, nocives, insalubres i perilloses.* Aquest, en el seu art. 3, estableix el concepte de cada un dels termes del decret. Es la única norma que fa l'intent de definir cada una d'aquestes [3]:

- *Molestes*

[2] Veure Annex I.
[3] NARBÓN LAÍNEZ, E. (2006). «Las actividades calificadas». *Pàg 10.*

Seran qualificades com “molestes” les activitats que constitueixin una incomoditat per els sorolls o vibracions que produeixin o pels fums, gasos, olors, boires, pólvores en suspensió o substàncies que eliminin.

- *Insalubres*

  Es qualificaran com “insalubres” les activitats que puguin produir un despreniment o evacuació de productes que puguin resultar directa o indirectament perjudicials per a la salut humana.

- *Nocives*

  S’aplicarà la qualificació de “nocives” a les que, per les mateixes causes, puguin ocasionar danys a la riquesa agrícola, forestal, pecuària o piscícola.

- *Perilloses*

  Es consideren “perilloses” les que tinguin per objecte fabricar, manipular, expandir o emmagatzemar productes susceptibles de originar riscs greu per explosions, combustions, radiacions i altres d’anàloga importància per a les persones o els béns.

En aquest reglament surt per primer cop el terme d’”Activitat”, com a terme mes ampli i comprensiu, ja no parlem d’establiments o d’indústries com a tal. També es substitueix el qualificatiu d’incòmodes per el de “molestes”, i afegeix per primer cop el concepte “nocives” per les activitats insalubres o que poden generar danys a l’agricultura de qualsevol tipus.

El mateix consta d’una llista oberta de les activitats legislades pel mateix. I la seva concessió d’activitat comporta una llicència d’instal·lació amb la posterior acta de comprovació (llicència d’apertura).

Paral·lelament a aquest, neixen dos legislacions més per començar a regular mes activitats a part de les fins ara esmentades:

- Les activitats innòcues, per el *Decret 175/1995**,** de 13 de juny, pel qual s’aprova el Reglament d’obres, activitats i serveis dels ens locals* (d’ara en endavant ROAS). Que innova i sistematitza.

- *Llei 10/1990, de 15 de juny de policia dels espectacles, les activitats recreatives i establiments públics.* Sent aquesta una llista oberta, que inclou equipaments esportius, socials, culturals, etcètera, i funciona a través d'una llicència específica, segons el reglament de policia d'espectacle estatal de 1982.

Ambdues noves legislacions, ja no ens parlen d'activitats perilloses sinó que inclou el nou grup d'activitats menys impactant en el medi ambient i en la població.

Per tant, hem vist que històricament, la intervenció en les activitats es realitzava de manera prèvia a la seva implementació. Aquest era un **sistema molt garantista**, el que implicava que podien passar mesos o fins i tot anys abans que el titular pogués iniciar l'activitat. Pel que fa a l'impacte ambiental de les activitats, l'objectiu de la normativa no era tant minimitzar la contaminació com allunyar-la dels nuclis de població.

1.2 La directiva de serveis

Aquest sistema canvia radicalment a partir de la transposició de dues directives europees:

- *Directiva IPPC del consell, del 24 de setembre de 1996, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació;* aquesta transformació va representar un canvi radical en la regulació dels sistemes d'intervenció en les activitats més contaminants, com les activitats industrials i les grans explotacions ramaderes. Es va considerar que els avenços tecnològics permetien l'ús de sistemes per reduir la contaminació, per la qual cosa les indústries més contaminants van ser obligades a emprar les tècniques més avançades, establint límits d'emissió per a cada contaminant segons aquestes tecnologies.
- *Directiva Bolkestein o de Serveis* de 12 de desembre 2006,[4] *relativa als serveis del mercat interior* (d'ara en endavant Directiva 2006/123/CE) del control preventiu al control a posteriori. La Directiva busca fomentar l'activitat econòmica simplificant i reduint al mínim necessari les restriccions i la intervenció administrativa a les activitats. [5] Això ha tingut un gran impacte en la regulació de les activitats de baix impacte ambiental i en la seguretat de les persones, que

[4] Directiva 2006/123/CE.

[5] Per la seva part, José Carlos Laguna de Paz considera que la major part del contingut de la Directiva no es una altre que recollir l'abundant jurisprudència comunitària en matèria de llibertat d'establiment i prestació de serveis.

s'estima que representen el 90%. Per iniciar aquestes activitats, només cal que el titular presenti una comunicació o una declaració responsable a l'Ajuntament. L'activitat pot començar una vegada presentada la comunicació o la declaració, encara que l'Administració pot fer comprovacions posteriors per verificar el compliment de la normativa. La Directiva restringeix el control previ (llicències i autoritzacions) i només ho permet en casos de *"raons imperioses d'interès general"* [6], com ara l'entorn urbà, el medi ambient, la salut animal, la protecció del patrimoni, la salut pública, la seguretat i la salut dels consumidors. En eliminar els requisits públics, aquest enfocament promou una aparent major competitivitat a l'economia, contribuint així a assolir una "economia social de mercat altament competitiva", en paraules de *l'Article (d'ara en endavant art.)3.3 del Tractat de la Unió Europea*.

La Directiva d'Accessibilitat (també coneguda com "Acta Europea d'Accessibilitat" o "Llei Europea d'Accessibilitat"[7]), per tant concreta els requisits d'accessibilitat de certs béns i serveis, afavorint així la seguretat jurídica en el cas d'aquelles normes que recollien l'accessibilitat com un requisit general i que ara, sense necessitat de ser modificades, completen el contingut mitjançant la definició dels requisits continguts a la Directiva.

"Amb la finalitat d'establir entre els estats membres la confiança recíproca necessària per a l'aplicació d'aquest règim, la proposta de Directiva de Serveis preveia una harmonització de les seves legislacions que garantís una protecció equivalent de l'interès general en qüestions essencials, com la protecció dels consumidors; el reforçament de l'assistència recíproca entre les autoritats dels estats membres, per tal de garantir un control eficaç de les activitats de servei; mesures de foment de la qualitat dels serveis, com la certificació d'activitats, les cartes de qualitat, etc., i el foment dels codis de

[6] El concepte de "raons imperioses d'interès general" a què fa referència determinades prescripcions de la present Directiva ha estat desenvolupat pel Tribunal de Justícia en la seva jurisprudència relativa als articles *43 Tractat de Funcionament de la Unió Europea* (d'ara en endavant TFUE) *i 49 TFUE*. *Resolució del Tribunal de Justícia del 4 de juliol de 2019. ECLI:EU:C:2019:562.*

[7] Martínez Calvo critica aquest sobrenom i, en general, aporta una visió poc optimista de la Directiva a "Nova directiva europea sobre requisits d'accessibilitat d'alguns productes i serveis". Per la "poca ambició, i sobre els requisits d'accessibilitat dels productes i serveis, per no ser útils per persones amb discapacitat, vulnerant, segons l'autor, la *Directiva (UE) 2019/882* del Parlament Europeu i del Consell de 17 d'abril de 2019 sobre els requisits d'accessibilitat dels productes i serveis", Anales de derecho y discapacidad, 4, Pàg 244. Martínez, F. J. (2019). Nueva directiva europea sobre requisitos de accesibilidad de algunos productos y servicios. *Integración: Revista digital sobre discapacidad visual, 75,* Pàg 206-208.

conducta, especialment sobre les comunicacions comercials de les professions regulades."[8]

Per altre banda, hi ha autors com Fuertes López que assenyalen que la directiva de serveis té una cara fosca pel que fa al seu àmbit d'aplicació. Ja que el que es pretenia amb aquesta Directiva és dur a terme una simplificació administrativa, limitant així els controls previs. I que de cap manera no es prohibeix el règim d'autorització, sinó que només es *"constrenyin a uns paràmetres d'exigència d'interès públic i raonabilitat, que no sigui discriminatòria, que sigui la mesura adequada i proporcional"*. I aquesta tècnica ha de ser raonable i no arbitrària. [9]

La transposició d'aquestes directives es la que ha donat lloc a la normativa estatal i autonòmica que actualment regula la intervenció administrativa a la majoria d'activitats. Es important destacar que aquestes normes han implicat una reducció dràstica de l'autonomia municipal quant a la possibilitat d'influir en aquesta regulació, principalment perquè la Llei de bases del règim local estableix que només una norma amb rang de llei pot sotmetre activitats econòmiques a règims de llicència o autorització prèvies, cosa que impedeix que es pugui fer mitjançant ordenances municipals. La UE es converteix en garant amb base al principi de subsidiarietat [10].

"Els treballs de transposició d'aquesta van començar el juliol de 2019 amb la presentació del Pla de Transposició de la Directiva a la Secretaria d'Estat per a la UE per part del, llavors, Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social. Aquest pla destacava la necessitat d'aprovar un projecte de reial decret que modifiqués diverses normes d'aquest ministeri". [11]

[8] MARIA SABATÉ, J (2011). «La incidència de la directiva de serveis en el règim d'intervenció sobre les activitats per part dels ens locals des del punt de vista ambiental**.** » *Revista Catalana de Dret Ambiental Vol.II, núm 2*. Pàg 3-4.

[9] FUERTES LÓPEZ, M. (2011): «Luces y sombras en la incorporación de la Directiva de Servicios», *Revista catalana de Dret Públic*, núm. 42, Pàg. 61.

[10] L'*art 5.3 TUE* permet la intervenció de la UE, en àmbits que no siguin de la seva competència exclusiva, "només en cas de, i a en la mesura que "els objectius a aconseguir no es puguin assolir "de manera suficient" pels Estats membres. Així, d'una banda, el mercat interior i els transports són àmbits de competència compartida entre la UE i els Estats membres [*art. 4.2. a) i g) TFUE*] i, d'una altra, aquests no poden resoldre per si sols un problema que afecta qüestions transnacionals.

[11] MORCILLO MORENO, J. (2024). «La directiva de accesibilidad y su implantación en España: un estudio crítico.»

1.3 La classificació de les activitats en funció del seu impacte ambiental

El 27 de febrer s'aprova una nova llei, que derogarà la que contemplava les activitats classificades. Es la *Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de la intervenció integral de l'administració ambiental*. Va establir a Catalunya el model de prevenció i control integrats de la contaminació instaurat per la *Directiva 96/61/CE, del Consell, de 24 de setembre del 1996, de prevenció i control integrats de la contaminació (IPPC).*

La protecció, conservació i la millora del medi ambient, després d'aquests anys, passava a ser un dels objectius principals de les polítiques dels poders públics, per a garantir la qualitat de vida i el desenvolupament sostenible d'acord amb els tractats europeus.

En aquesta llei, ens trobem amb una llista obert, al igual que l'anterior, però que integra aspectes ambientals i de prevenció d'incendis, i que inclou activitats tant de titularitat pública com privada. S'estableix expressament que en els establiments de titularitat pública la intervenció ambiental s'inclou en la tramitació municipal del projecte (ROAS).

Aquí hi ha una novetat, i es la classificació de les activitats en funció del seu impacte ambiental, en els seus annexos, per als requisits corresponents, i en format de taula tancada, a l'obertura de l'activitat.

Pel que fa les legislacions relatives als espectacles i activitats recreatives (*10/1990 de 15 de juny de policia dels espectacles, les activitats recreatives i establiments públics*) i la d'activitats innòcues (1995), no hi ha canvis, i la seva vigència perdura.

1.4 Els darrers canvis

A finals del 2009 s'aprova a Catalunya la *Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats* (d'ara en endavant LPCAA)[12], que substitueix l'anterior *Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental,* que incorpora un nou sistema d'intervenció administrativa sobre les activitats, amb grans canvis en relació amb l'anterior.

[12] Publicada en el DOGC núm. 5524, de 11 de diciembre de 2009.

Per primer cop, ens trobem amb una llei tancada d'activitats referides de la llei, i per seguir amb la facilitació d'apertura (de les directives transposades), només contempla els aspectes ambientals i accidents greus. Preveu la llicència o la comunicació en funció de la seva incidència ambiental. Aquesta llei, a dia d'avui segueix vigent.

El decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (d'ara en endavant EAC), a *l'art. 46*, estableix la responsabilitat dels poders públics en la protecció del medi ambient a través de polítiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat intergeneracional. Això implica la reducció de la contaminació, la fixació d'estàndards mínims de protecció, la implementació de mesures correctives per a l'impacte ambiental i l'ús racional dels recursos naturals, entre d'altres.

Aquesta llei cerca simplificar l'avaluació de l'impacte ambiental d'activitats durant el procés d'atorgament de l'autorització ambiental, per tal de reduir la càrrega administrativa. Aquesta integració de procediments s'alinea amb l'estratègia del Consell Europeu de Lisboa de l'any 2000, que cerca equilibrar la reducció de la burocràcia per a les activitats econòmiques amb la protecció ambiental. Els objectius de facilitació de tràmits i simplificació administrativa són fonamentals a tot el sistema regulat per aquesta llei, en compliment de compromisos per millorar la competitivitat econòmica de Catalunya i eliminar tràmits administratius innecessaris establerts per la Unió Europea (d'ara en endavant UE).

La legislació sobre autorització ambiental per a activitats amb avaluació d'impacte ambiental combina dos sistemes administratius principals per prevenir i reduir la contaminació: **l'autorització ambiental**[13] i la **declaració d'impacte ambiental** [14]. Aquests sistemes s'apliquen a activitats productives amb un alt potencial d'impacte ambiental i són gestionats per l'Administració de la Generalitat.

Per altre banda, el 2009 també es va deroga la *Llei 10/1990 de 15 de juny de policia dels espectacles, les activitats recreatives i establiments públics*, per donar pas a la nova

[13] Les activitats incloses en l'annex I.1 i I.2 de la LPCAA, han de disposar per al seu exercici d'una autorització ambiental que inclou les mesures necessàries per a la protecció del medi ambient i les persones.
[14] Pronunciament de l'autoritat competent de medi ambient respecte de la repercussió previsible d'una activitat projectada i de la conveniència o no de realitzar-la.

regulació administrativa dels espectacles i les activitats recreatives; la *Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives* (d'ara en endavant LEPAR), que actualment, també segueix vigent. La intervenció ambiental dels espectacles i les activitats recreatives s'integra també en els procediments d'intervenció de la llei ambiental anteriorment referida.

La llei que regula els espectacles públics, les activitats recreatives i els establiments públics va ser promulgada el 1990 i ha estat en vigor durant més de dinou anys. Durant aquest temps, hem estat testimonis de canvis significatius a la societat catalana, especialment pel que fa a l'oci, els espectacles públics i les activitats recreatives.

La importància cada cop més gran del lleure, les expressions artístiques i la cultura, juntament amb la constant diversificació d'aquestes activitats, han estat evidents. A més, hem vist l'aparició de noves pràctiques, algunes fins i tot il·legals, i una preocupació ciutadana creixent per qüestions com l'excés de soroll, els riscos per a la mobilitat i la salut, i els conflictes entre els qui busquen diversió i aquells que valoren la tranquil·litat. Es per això, que en aquesta nova llei, i actual, aquesta s'adapta i s'actualitza abordant adequadament les noves necessitats. Per lo que aquesta llei, es fonamenta i s'inspira en tres principis bàsics: convivència, seguretat i qualitat.

Les activitats incloses en aquesta llei es troben en el catàleg del *Decret 112/2010, de 21 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives* (d'ara en endavant REPAR) en format de llista tancada, on també s'especifica si una determinada activitat està subjecte al règim de llicència o de comunicació prèvia en funció de l'aforament. Tot el control d'aquestes, passa pel control íntegra dels aspectes de policia d'espectacle, prevenció d'incendis i intervenció ambiental.

Un altre control de seguretat i d'impacte sorgeix amb la *Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis* (d'ara en endavant llei 3/2010) Com es va reflectint, al llarg dels anys, es mes la consciència dels ciutadans sobre la necessitat de conèixer i gestionar els riscos i els seus efectes, un dels riscs mes freqüents es l'incendi. *L'art. 132.1 de l'EAC*

estableix que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de protecció civil, incloent-hi la regulació, planificació i execució de mesures relatives a emergències i seguretat civil. Això inclou la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, com els de prevenció i extinció d'incendis, tot respectant les facultats dels governs locals en aquest àmbit i el que estableixi l'Estat en matèria de seguretat pública. Aquesta llei té com a objecte *l'ordenació i regulació general de les actuacions públiques de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.* [15]

Després, l'aprovació del *Reial decret llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i determinats serveis*, i després de completar la seva tramitació parlamentària, *el 26 de desembre* es va aprovar la *Llei 12/2012 de mesures urgents de liberalització del comerç i serveis.* Aquesta llei busca, pel que fa al foment i la dinamització del comerç minorista, eliminar càrregues i restriccions administratives que afecten l'inici i l'exercici de l'activitat comercial, suprimint les llicències prèvies municipals vinculades als establiments comercials, les seves instal·lacions i certes obres prèvies.

Actualment, també tenim dos lleis vigents, molt semblants, però una mes innovadora que l'altre:

- *Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.* "Una administració moderna i eficient ha de simplificar les estructures administratives, eliminar duplicitats d'actuació i garantir el principi d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera de les administracions públiques, sens perjudici que la intervenció administrativa de l'activitat dels ciutadans i de les empreses ha de seguir vetllant per l'interès general." [16] Seguim en la línia, cada cop mes accentuada, d'activar l'economia i facilitar l'apertura d'una activitat. Aquesta, estableix un sistema d'intervenció administrativa atenent als principis d'integració de l'acció pública de prevenció i control del medi

[15] *Article 1 de la Llei 3/2010.*
[16] Pròleg de la Llei 16/2015 de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.

ambient, la descentralització i la simplificació dels procediments. Aquesta, tot i estar vigent, està menys emprada per la que sorgeix a continuació.

- *Llei 18/2020, de facilitació de l'activitat econòmica.* En la mateixa llei, es descriu l'apertura d'un servei com un dret que tenim tots els ciutadans. Es obligació de les unitats administratives velar per a que els processos informatius d'autorització siguin senzills i de fàcil accés. Les activitats han de complir amb els requisits de protecció del medi ambient, salut, seguretat de les persones, béns i defensa dels consumidors, i les autoritats administratives, tenen la obligació d'inspeccionar ex post [17] o ex ante [18] i verificar. En aquesta llei s'inclouen tot tipus d'activitats, incloses activitats anteriorment considerades classificades, i en fa una taula amb els requisits per cada una, segons uns paràmetres. Es podria dir que es una llei paraigües, que avarca la gran majoria d'activitats, i que tot i tenir altres lleis vigents, moltes de les seves activitats han passat a regular-se per aquesta. Aquesta enlloc d'autoritzar-se mitjançant una llicència, com les anteriors (Llei 11/2009 dels espectacles i 20/2009 del control ambiental), es regeix per la comunicació.

  "Aquest llei s'empara en la competència de la Generalitat per a la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya, prevista a *l'art. 152.1* de l'EAC i les competències compartides sobre ordenació i planificació de l'activitat econòmica, previstes a l'*art. 152.2 de l'EAC*. Aquestes competències estan vinculades al principi rector previst a *l'art. 45.5 de l'EAC*, que estableix per a la Generalitat el deure d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i el deure de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat de les persones emprenedores autònomes i la de les empreses petites i mitjanes." [19]

[17] Control posterior a l'obertura de l'activitat, per verificar que compleix amb els requisits establerts.
[18] Control anterior a l'obertura de l'activitat. Tot i que aquest requisit no es propi de la llei, ja que es propi del règim d'intervenció de llicències, en alguns casos, també existeix pel règim d'intervenció de les comunicacions, com per exemple l'obertura d'un restaurant; ja que en primer lloc aquest ha de passar una inspecció dels bombers, per verificar la seguretat del local en cas d'incendi *(Llei 3/2010).*
[19] «*Preambulo único Reglamento de la Ley de facilitación de la actividad económica.*» (2022, de 7 de juliol).Revista jurídica. Informació Legal, S.L.

CAPÍTOL II. RÈGIM ACTUAL EN MATÈRIA DE LLICÈNCIES I COMUNICACIONS DE LES ACTIVITATS

1. CONCEPTE I NATURALESA JURÍDICA

Des de l'adhesió d'Espanya a la Unió Europea, el 1986, Espanya ha integrat les normes europees al seu ordenament jurídic a través de diversos mecanismes. Aquest procés es coneix com a "transposició" i es duu a terme mitjançant diferents tipus de normatives.

Les directives de la UE són normes que estableixen objectius que tots els estats membres han d'assolir, però cedeixen a cada país l'elecció dels mitjans a utilitzar per aconseguir-ho. Espanya transposa aquestes directives a la seva legislació nacional mitjançant, llei ordinària o llei orgànica segons la matèria; el govern a través d'un decret legislatiu; o el reial decret per aspectes més específics.

He donat molta èmfasi a la Directiva de Serveis, però, el dret a l'obertura d'una activitat econòmica existia abans d'aquesta, i del concepte formal de llicències; basat en principis de llibertat de comerç i empresa. Les llicències van sorgir com a mecanismes necessaris del govern per regular aquest dret i assegurar que el seu exercici no perjudiqui l'interès públic, la salut, la seguretat i l'ordre públic. La jurisprudència ha tingut un paper fonamental a definir i protegir aquest dret, assegurant que les regulacions i les llicències siguin aplicades de manera justa i proporcional.

En primer lloc, la *Sentència del Tribunal Suprem de 27 de març de 1979,* aborda la qüestió de llicència d'obertura i funcionament de les activitats comercials i de serveis, clarificant aspectes fonamentals sobre la naturalesa i el procediment de concessió d'aquestes llicències. Es defineix com una autorització administrativa necessària per l'exercici d'activitats econòmiques, comercials o industrials en un establiment específic. La funció de la llicència es la d'assegurar que les activitats compleixen amb la normativa urbanística, se seguretat i salubritat. Però aquesta, subratlla que la llicència d'obertura no atorga un dret absolut i incondicional, sinó que està subjecta al compliment dels requisits establerts per la normativa vigent. És una eina per al control administratiu que busca protegir l'interès públic.

En la *Sentència 112/2006, de 5 d'abril, del Tribunal Constitucional*, es parla del contingut de la llibertat d'empresa: *"este derecho opera como garantía institucional, el reconocimiento a los particulares de una libertad de decisión no sólo para crear empresas y, por tanto, para actuar en el mercado, sino también para establecer los propios objetivos de la empresa y dirigir y planificar su actividad en atención a sus recursos y a las condiciones del propio mercado. Actividad empresarial que, por fundamentarse en una libertad constitucionalmente garantizada, ha de ejercerse en condiciones de igualdad pero también, de otra parte, con plena sujeción a la normativa sobre ordenación del mercado y de la actividad económica general".*

La **llicència** es defineix com una autorització administrativa prèvia, de caràcter reglat[20], que atorga el dret de realitzar una activitat subjecta a certs requisits i condicions. Una llicència d'obertura d'activitat, una llicència municipal obligatòria perquè en un local, nau o oficina es pugui exercir i desenvolupar una activitat comercial, industrial o de serveis amb les mesures de seguretat i control necessàries segons la normativa que li aplica per al funcionament correcte. Consisteix en un document que acredita el compliment de les condicions d'habitabilitat i ús d'aquesta activitat, juntament amb el compliment dels requisits obligatoris particulars de cada tipus d'activitat. S'haurà de renovar cada vegada que canviï l'activitat desenvolupada al local, que hi hagi modificacions o que canviïn els propietaris del negoci, per exemple en cas de traspàs. Es una llicència de tracte successiu, de forma que correspon a l'Administració comprovar el compliment continuat dels requisits legals en l'exercici de les activitats [21].

1.1 Caràcter reglat de les llicències

En quant una llicència compleix els requisits i els pressupostos legals i reglamentaris establerts, l'autorització haurà de ser concedida. Aprofitant aquest caràcter reglat de l'autorització, el Tribunal Suprem, en la sentència de 5 de novembre de 2015, afegeix que no pot denegar-se ni es poden innovar requisits o condicions amb la finalitat d'impedir l'establiment de determinades activitats.

[20] *Tribunal Superior de Justícia de Madrid. 10 de juliol de 2019.*
[21] *STSJG nº 467/2019 del 26 de setembre de 2019*

El paradigma del caràcter reglat i no discrecional de les llicències neix amb la jurisprudència:

- Sentència del Tribunal Superior de Justícia d'Andalucía (STSJA) de 8 de novembre de 2010: "*la licencia debe ser concedida o denegada en función de la legalidad vigente, sin que puedan exigirse otros requisitos ni condicionamientos distintos".*
- Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castilla i la Mancha (STSJCM) de 15 de febrer de 2010: "*Dicha naturaleza reglada comporta que la Administración actuante, una vez haya comprobado que la obra proyectada se ajusta al planeamiento de aplicación, no puede dar otra respuesta jurídicamente admisible que la de su otorgamiento. Por esa misma razón, deberá denegarla en caso de disconformidad con la normativa urbanística de aplicación."*
- Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (STSJM) de 10 de juliol de 2019: *"que el otorgamiento de dicho tipo de licencias es una actividad reglada, para cuya concesión o denegación los órganos competentes de la Administración deben atenerse a la normativa aplicable, resulta evidente que la eventual presión o protesta vecinal contra el otorgamiento de una determinada licencia nunca puede justificar el retraso o demora en su concesión teniendo en cuenta, además, que la Administración Pública actúa con sometimiento pleno a la ley y al Derecho, tal como proclama el artículo 103.1 Constitución Española".*

2. FONAMENTS LEGALS I PRINCIPIS APLICABLES

Les llicències i les comunicacions d'activitats troben el seu fonament legal a la *Constitució Espanyola de 1978* (d'ara en endavant CE), que estableix els principis de legalitat, seguretat jurídica i lliure iniciativa econòmica. A més a més, estan regulades per diverses lleis estatals, autonòmiques i locals, així com per reglaments i ordenances específiques, que veurem en aquest treball.

Entre els principis aplicables a la regulació d'aquestes autoritzacions trobem el principi de legalitat – *del art. 25.1CE*, que estableix que l'activitat econòmica[22] ha de desenvolupar-se en compliment de la normativa vigent; el principi de proporcionalitat – del *art. 106 CE*, que exigeix que les restriccions imposades per les llicències i

[22] Acció que, amb la concurrència de Mitjans o factors productius, comporta la creació de béns o la prestació de serveis, i que pot tenir finalitats lucratives o no tenir-ne.

comunicacions siguin adequades i necessàries per complir els fins perseguits; i el principi de seguretat jurídica – del *art. 9.3 CE*, que garanteix la estabilitat de les normes aplicables a les activitats econòmiques. També, en l'actualitat, s'aplica el principi d'intervenció mínima.

L'administració, intervé sobre les activitats per protegir també drets bàsics dels ciutadans, com serien el dret a un medi ambient de qualitat – del *art. 45 CE*; i el dret a la llibertat d'empresa – del *art. 38 CE*. Simultàniament protegeix drets fonamentals de primer nivell com el dret a la salut – del *art 43 CE*; el dret a la integritat física – del art. 15 CE; el dret a la inviolabilitat del domicili i el dret a la intimitat – del *art.18 CE*.

3. REGULACIÓ JURÍDICA VIGENT

- *Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica* (d'ara en endavant LFAE): l'objectiu de la qual es facilitar l'activitat econòmica, reduint càrregues administratives, i implementar serveis digitals proactius, per aportar les dades d'un sol cop. Té foment en els projectes empresarials. Actua juntament amb el *Decret 131/2022, de 5 de juliol, del Reglament de la Llei de facilitació de l'activitat econòmica* (d'ara en endavant en endavant decret 131/2022).
- *Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats* (d'ara en endavant LPCAA)*:* Aquesta llei estableix un sistema d'intervenció integral, atenint-se a la major o a la menor incidència ambiental de les activitats, però limitat únicament als aspectes ambientals. Un altre objectiu d'aquesta llei és establir clarament que la responsabilitat sobre les instal·lacions, així com l'obertura i el funcionament de les activitats, recau tant en els titulars i el personal tècnic de l'activitat com en els que n'han de controlar el funcionament.
- *Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives* (LEPAR): Aquest projecte de llei té com a objectiu abordar les situacions principals que sorgeixen de la realització d'espectacles públics i activitats recreatives a Catalunya. Aquesta mateixa activitat, també està regulada pel *Decret 112/2010, de 21 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives (REPAR*).
- *Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis:* L'objecte d'aquesta Llei és l'ordenació i la regulació generals de les actuacions públiques de prevenció i

seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis. Aquestes actuacions constitueixen el sistema de prevenció i seguretat en matèria d'incendis a Catalunya.

- *Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures: D'acord amb el que estableix la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, l'objecte d'aquest Decret és regular les actuacions destinades a adoptar les mesures d'autoprotecció i els mitjans personals i materials necessaris per afrontar situacions de risc i d'emergència a les empreses i, en general, les entitats i els organismes que poden resultar afectats de manera especial per situacions de greu risc col·lectiu, intern o extern, de catàstrofe o de calamitat pública, i també a les activitats, els centres i les instal·lacions i les seves dependències, públics i privats, que poden generar aquestes situacions.* [23]
- Normativa sectorial.

4. EL CANVI DE PARADIGMA EN EL CONTROL ADMINISTRATIU DE LES ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Un dels canvis mes significatius, que ja vinc comentant, es la gran diferència entre la primera regulació, on era un règim garantista d'activitats molestes i perilloses. Aquestes tenien un difícil accés a la llicència, tràmits llargs, i inspeccions. A dia d'avui, a part de la importància que ja tenia la seguretat, l'impacte medi ambiental i les activitats molestes, també pren importància la liberalització del comerç i l'activitat econòmica, per lo que llei rere llei, s'ha facilitat l'accés a una llicència o comunicació. Es per això, que a dia d'avui, el 90% de les activitats que s'obren, son a través de comunicacions *(Llei 18/2020)*, mentre que tan sols el 10% son a través de llicències *(11/2009, 20/2009)*.

La *Directiva 2006/123/CE* introdueix un canvi de paradigma en el control burocràtic de les activitats econòmiques que es desenvolupen al mercat competitiu de la Unió Europea. Aquesta Directiva reemplaça el control previ, tradicionalment instrumentat mitjançant autoritzacions administratives, per un nou títol habilitant considerat

[23] *Art. 1 Decret 30/2015, de 3 de març, , pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.*

proporcionat i suficient: les comunicacions presentades pels interessats. La tendència general impulsada per la Directiva és traslladar el control a una etapa posterior a l'inici de l'activitat econòmica, mitjançant la inspecció burocràtica de les activitats prèviament comunicades. [24]

Amb l'entrada en vigor de la *Directiva 2006/123/CE*, la protecció dels interessos generals afectats per les comunicacions requereix un exercici diligent i intens de les funcions de comprovació i d'inspecció per part de l'Administració [25]. Per això, cal planificar i programar adequadament aquestes funcions, així com comptar amb recursos humans especialitzats i els mitjans materials necessaris.

El desenvolupament de les «activitats econòmiques» es basa en l'eliminació del principi de subsidiarietat i en el reconeixement constitucional de la participació pública a l'economia. Depenent del sector econòmic en qüestió, aquesta participació es pot dur a terme en un mercat obert i competitiu, competint amb la iniciativa privada, o bé en un règim de monopoli. [26],

Mentre l'autorització retarda o suspèn l'inici de l'activitat econòmica fins que es dicti una resolució administrativa expressa, la comunicació de l'interessat permet l'inici immediat de l'activitat, agilitzant així el funcionament del mercat. En cert sentit, la comunicació es pot veure com una fórmula de democràcia directa (article 23 CE), en què el ciutadà o l'empresari actuen com si fossin un funcionari *"de facto"*[27]. Assumeixen legítimament la responsabilitat pública de verificar el compliment dels requisits normatius necessaris per iniciar i desenvolupar una activitat econòmica o d'un altre tipus. A causa de la seva extensió a gairebé qualsevol persona, aquesta mesura parlamentària és la més significativa mai adoptada a l'ordenament espanyol per a la popularització o democratització de l'exercici privat de funcions públiques. Això ha significat una devolució d'alguns poders a la ciutadania, de la qual emanen tots els poders de l'Estat democràtic (d'acord amb l'*art 1.3 CE*).

[24] BLANQUER, D. (2018). «La Inspección (de Actividades Autorizadas o Comunicadas).» *Pàg 27*
[25] Veure CAPÍTOL IV.
[26] BLANQUER, D. (2010). «Derecho Administrativo II Los sujetos, la actividad y los principios.» *Pàg 378*
[27] Expressió llatina que vol dir 'de fet' o 'pràcticament', i fa referència a situacions que no estan compreses en una llei però que es donen de fet, fent omissió de qualsevol contracte, llei, o situació legal.

4.1 Els principis relatius a la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica

D'acord amb la *Llei 18/2020,* són principis d'actuació relatius a la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica: l'exercici lliure de l'activitat econòmica; la intervenció administrativa mínima per a l'inici de l'activitat; l'impuls de mecanismes complementaris que permetin de reduir càrregues a les empreses i als professionals; la responsabilitat dels titulars d'empreses i dels professionals en el compliment dels requisits exigits en l'exercici de l'activitat econòmica; la no concurrència de règims d'intervenció administrativa prèvia sobre el mateix interès general que es protegeix; i l'estandardització dels requisits exigits per les administracions per a iniciar i exercir l'activitat econòmica.

4.2 Les figures jurídiques derivades de la simplificació administrativa

Els mecanismes de simplificació administrativa son:

- La declaració del responsable per a les activitats innòcues; consisteix en un document subscrit per l'interessat, en el qual i sota la seva responsabilitat declara que es compleixen tots els requisits establerts per la normativa vigent per accedir al reconeixement d'un dret o facultat, o per exercir-los, que disposa de la documentació acreditativa corresponent i que es compromet a mantenir-ne el compliment durant la vigència d'aquest reconeixement o exercici.
- La comunicació, ja esmentada anteriorment, que es el document subscrit per la persona interessada amb què posa en coneixement de l'Administració pública competent fets o elements relatius a l'exercici d'un dret o a l'inici d'una activitat, tot indicant els aspectes que el poden condicionar, i l'acompanya, si escau, de la documentació necessària per complir-ho, de conformitat amb el que estableix la normativa sectorial.

CAPÍTOL III. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU DE LES LLICÈNCIES I COMUNICACIONS D'ACTIVITATS

1. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU

Una administració pública només pot fer allò que la normativa li permet fer i, per fer-ho, ha de seguir el procediment que estableix la norma, que és el que anomenem procediment administratiu. El procediment administratiu el constitueix el seguit de tràmits que ha de dur a terme una administració pública per dictar un acte administratiu.

L'actuació administrativa ha de servir amb objectivitat els interessos generals i actuar d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, sempre sota el marc de la Constitució espanyola, la llei i el dret. [28]

La normativa estableix diversos principis que han de guiar l'actuació de les administracions, com ara la participació, l'objectivitat i la transparència en les seves accions, la racionalització i l'agilitat dels procediments administratius, la bona fe, la confiança legítima i la lleialtat institucional. A més, es subratlla la importància de la responsabilitat en la gestió pública, la planificació i la direcció per objectius, així com el control i l'avaluació dels resultats de les polítiques públiques.

1.1 Principis propis de intervenció de les autoritats públiques per al desenvolupament d'una activitat

La intervenció de l'administració en les activitats econòmiques dels ciutadans està regida per una àmplia varietat de normes i lleis que busquen garantir l'ordre, la justícia i el benestar a la societat. Mitjançant una combinació de regulació, supervisió, incentius i sancions, l'administració treballa per equilibrar els interessos privats i el bé comú, tot promovent un entorn econòmic just, segur i dinàmic. [29]

Els principis fonamentals de la intervenció administrativa son:

[28] *Art. 103. 1 CE*

[29] AVILÉS MORALES, J., & FERNÁNDEZ CAZALLAS, E. (2012). «Intervención en la actividad de los ciudadanos y control de las actividades de servicios en las entidades locales.» *Pàg 37.*

- El principi de legalitat; Tota actuació de l'administració ha d'estar basada en la llei. A Espanya, aquest principi està recollit a *l'art. 9.3 CE*, que garanteix la legalitat i jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.
- El principi de proporcionalitat; La *Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic*, en *l'art 4*, estableix que l'actuació administrativa ha de ser proporcional a les finalitats que es persegueixen, evitant càrregues innecessàries o desproporcionades per als ciutadans.
- El principi de transparència; *La Llei 19/2013, de 9 de desembre de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern*, regula la transparència de l'activitat pública, establint l'obligació de les administracions públiques de fer pública la informació relativa al seu funcionament i activitats.
- El principi d'eficiència; *La Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic*, en el seu *art. 3* relatiu als principis generals, també estableix la necessitat que les actuacions de les administracions públiques es realitzin amb eficiència, utilitzant els recursos públics de manera òptima.
- El principi d'equitat; La Constitució Espanyola, a *l'art. 14*, garanteix la igualtat davant la llei i prohibeix qualsevol tipus de discriminació. Les administracions públiques han d'assegurar que les seves intervencions no afavoreixin injustament uns ciutadans sobre els altres.

La *llei 39/2015, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques* (d'ara en endavant Llei 39/2015), regula el procediment per a l'obtenció de llicències i autoritzacions necessàries per la realització de certes activitats econòmiques, com a procediment administratiu comú, en el seu Títol III. Estableix les normes i els principis que regeixen el desenvolupament del procediment administratiu, assegurant una tramitació ordenada i eficient que garanteixi els drets dels ciutadans i l'eficàcia de l'actuació administrativa.

A mes, l'administració té l'obligació de protegir al consumidor, les seves garanties i els seus drets [30].

2. PREQUISITS I FORMALITATS PER LA SOL·LICITUD I ATORGAMENT DE LLICÈNCIA

Estan subjectes al règim de llicència les obertures d'activitats regulades per la Llei d'espectacles *(11/2009)* i la llei de control mediambiental *(20/2009)*. La sol·licitud de llicència, que s'executarà al Jutjat contenciós de la província ha d'anar acompanyada del formulari pertinent i d'una sèrie de documents essencials, segons el que estableixi l'ordenança corresponent. Entre aquests documents, destaca la necessitat de presentar un projecte tècnic, quan així ho determini la normativa urbanística aplicable. Aquest projecte tècnic ha d' incloure plànols, memòries descriptives, i altra documentació tècnica que acrediti la viabilitat i conformitat del projecte amb les normatives vigents.

L'establiment, ha d'acreditar complir amb la normativa específica relativa a l'activitat que es pretén desenvolupar, a part de complir amb les normatives municipals i autonòmiques.[31] Això inclou normatives mediambientals, de seguretat, de salut pública i qualsevol altra regulació específica que afecti l'activitat econòmica en qüestió. També s'inclourà un informe d'un tècnic municipal que realitzarà una inspecció del local per verificar que s'ajusta al projecte presentat i que compleix amb tots els requisits normatius.

Finalment s'haurà d'efectuar el pagament de les taxes corresponents establertes per l'ajuntament per a la tramitació de la llicència d'activitat, que variaran segons el municipi i el tipus d'activitat.

3. REQUISITS I FORMALITATS PER LA COMUNICACIÓ D'ACTIVITATS

En la *llei 18/2020*, trobem les bases per a la comunicació d'inici de l'activitat en un establiment, concretament en el seu *art. 32*:

[30] *Llei 44/2006, de 29 de diciembre, de mejora de la protección de los consumidores y usuarios. Art.1*
[31] A Catalunya, amb *la llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.*

Per iniciar una activitat en un establiment, el titular ha de comunicar digitalment [32] les dades necessàries i adjuntar un certificat tècnic que acrediti el compliment dels requisits normatius, segons el que estipula l'annex. Aquest certificat tècnic s'ha de formalitzar en un model estandarditzat i d'ús obligatori, que estarà disponible per als titulars d' activitats econòmiques en el portal únic per a activitats econòmiques (FUE). Aquest formulari variarà en funció del tipus d'activitat de la que es tracti.

En casos on la dimensió o capacitat dels establiments requereixi una descripció tècnica més detallada del compliment normatiu per protegir l'interès general, la comunicació de dades ha d' incloure un projecte detallat. Aquest projecte, signat per un tècnic competent, ha de descriure les característiques de l' establiment i la seva adequació a la normativa vigent.

És important que la comunicació d' inici d' activitat no es presenti fins que la intervenció prèvia sobre l' activitat, establerta per la normativa sectorial, hagi finalitzat favorablement. En situacions específiques, com quan es requereix un informe previ d'incendis segons la normativa d' incendis *(Llei 3/2010)* i l'annex d' aquesta llei, la comunicació de dades, el certificat i el projecte detallat s' han de presentar un cop aquesta intervenció hagi estat tramitada i amb informe favorable, d' acord amb la normativa d'incendis.

Les dades comunicades han de permetre identificar el titular, així com els fets o elements relatius a l'inici d' una activitat econòmica, sens perjudici d' altres obligacions establertes per les normatives sectorials. La comunicació de dades per a l'inici de l'activitat en un establiment habilita immediatament el titular per exercir l' activitat, sota la seva responsabilitat i la del tècnic competent que signi la documentació tècnica. Aquesta comunicació faculta l'Administració per realitzar qualsevol acció de comprovació necessària.

Finalment, si la comunicació de dades està subjecta a una taxa per iniciar l' activitat, el titular ha de disposar del comprovant de pagament d' aquesta taxa.

[32] A la finestreta única empresarial.

4. LA FINESTRETA ÚNICA EMPRESARIAL

La Finestreta Única Empresarial (FUE d'ara en endavant) actua com a punt de contacte principal per a emprenedors, empresaris i intermediaris en les seves interaccions amb l'Administració. A través d'aquest espai, ja sigui físic o virtual, es poden fer tots els tràmits necessaris per desenvolupar una activitat empresarial, independentment de l'administració responsable. Aquest enfocament innovador en la relació entre l'Administració i les empreses i els ciutadans es caracteritza per facilitar i centralitzar les gestions necessàries, simplificant així els procediments administratius.

4.1 Obertura i anàlisi d'una activitat a través de la finestreta única empresarial

He decidit obrir una hotel a la ciutat de Reus, a través de la finestreta única empresarial, veuré la documentació a aportar, els requisits a complir i els tràmits a gestionar per poder dur a terme aquesta activitat. El procediment que he seguit per els documents per a comunicar la meva activitat es pot veure a *l'Annex II* del treball.

En quan entro a la web, i trio l'opció de "Planificar un negoci". En un primer lloc, m'explica la primera etapa del procés, on hauré de definir els meus objectius, des dels beneficis econòmics fins a les expectatives del mercat i dels clients. El procés culminarà amb l'elaboració d'un pla d'empresa [33]. La web proporciona diferents tipus d'ajuda, però em centraré en la informació sobre quins certificats he de presentar per poder obrir l'hotel a través de la "Cerca guiada de tràmits"[34]

L'activitat hotelera es regeix per les comunicacions, de *l'art. 32 de la Llei 18/2020 de facilitació*. Si anem al Annex de la llei, podem veure que per obrir aquesta activitat no només he de presentar un certificat tècnic, sinó que també he d'aportar un projecte tècnic i un informe previ d'incendis (*de la llei 3/2010*) sempre i quan el nombre de places disponibles del meu hotel sigui superior a 20.

[33] Document que et permetrà analitzar la situació futura de l'empresa al mercat real i davant de la competència, a més de determinar el model organitzatiu adequat per assolir els teus objectius.

[34] La Cerca guiada de tràmits és una eina que ajuda a identificar els tràmits necessaris per començar una activitat econòmica a Catalunya, independentment de l'administració implicada. En funció del tipus d'activitat i la seva ubicació, l'eina presenta una sèrie de preguntes que cal contestar. La durada de la sessió dependrà de l'activitat i de les respostes donades.

			CERTIFICAT TÈCNIC	CERTIFICAT TÈCNIC + PROJECTE TÈCNIC	INFORME PRÈVI D'INCENDIS
551		Hoteles y alojamientos similares.		Todos.	Si el número de plazas disponibles > 20

A la mateixa FUE, també t'explica la documentació que has d'aportar, referida en l'annex de la llei de facilitació.

A la FUE també trobem els requisits de comprovació posterior (control ex post).

- Els establiments han d'estar oberts al públic i oferir allotjament temporal mitjançant preu en unitats d'allotjament en combinació amb altres servis turístics (entre els quals sempre hi ha d'haver el servei de cambres de bany i serveis higiènics i el servei de neteja periòdica).
- Els establiments no es poden constituir en habitatges i no poden esdevenir residència principal ni secundària de les persones usuàries.
- Han de complir els requisits tècnics mínims que consten a l'Annex I del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de Turisme de Catalunya.
- Han de complir amb la normativa vigent en matèria d'accessibilitat.
- Els establiments han de tenir fulls de reclamació/denúncia a disposició de les persones usuàries. [35]

En quan iniciem el procediment, ens dona l'opció de descarregar-nos el formulari que hauré d'aportar [36]. Al formulari, li hauré d'adjuntar la documentació requerida, i seguidament enviar-ho a la pàgina de tramitació. Es imprescindible identificar-me.

A mes, em dona informació addicional dels hotels, en quant a les categories existents, les modalitats, com s'han d'indicar (amb una "H"), i moltes mes coses a tenir en compte pel meu futur negoci, les quals, desconeixia.

[35] Extret de la FUE.
[36] Veure Annex III.

Finalment, per assegurar-me de tot el que he de fer, he decidit fer un test que t'ofereix la mateixa web a través de la "cerca guiada de tràmits", on m'han fet diverses preguntes com el municipi on m'agradaria obrir-lo, l'acció a desenvolupar, els treballadors que tindré, el sistema d'aigües i brosses que utilitzaré, etcètera. Resumidament, els resultats finals [37], han estat els següents:

En primer lloc he de realitzar un tràmit per donar-me d'alta d'autònoma (també m'ha donat una explicació detallada de com fer-ho); en segon lloc fer una consulta prèvia en línia de classificació de l'activitat a l'ajuntament de reus; després presentar la comunicació juntament amb la documentació requerida via telemàtica; i finalment habilitar l'establiment hoteler a la Direcció General del Turisme en línia també.

Aquesta eina constitueix de gran ajuda a l'hora d'obrir una determinada activitat, ja que fàcilment i ràpidament he tingut tota la informació necessària per tirar endavant amb la meva activitat. La facilitació del procediment de la *llei 18/2020* es realment efectiva.

[37] Veure Annex IV.

CAPÍTOL IV. CONTROL I SUPERVISIÓ DE LES ACTIVITATS

1. ROL DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL EN EL CONTROL DE LES ACTIVITATS

L'administració intervé de dos formes diferents en la concessió d'activitats; aprovant normes que regulen els requisits tècnics que han de complir els establiments, i establint **règims d'intervenció**.

Una inspecció es l'acte on les autoritats han de recavar la màxima informació possible de l'establiment que tingui rellevància en el compliment o l'incompliment de la normativa sectorial que li es d'aplicació, detectar inconformitats i realitzar actuacions provisionals immediates, si s'escau.

Les autoritats administratives anualment han d'afrontar un pla d'inspecció. Cada ajuntament organitza les inspeccions, segons prioritats pròpies de cada municipi, de forma que la seva execució respongui en funció dels criteris que s'estableixen com a tipus d'activitats, amb incidència en la seguretat de les persones, caire musical, o aquelles que poden incidir en la convivència o alarma social. En base a unes idees generals d'inspecció, i els objectius (establerts en funció dels altres anys), es forma l'índex de critícitat [38], de manera que en quan una sol·licitud d'apertura entra a l'ajuntament, aquesta s'ordena segons la seva incidència.

"Al Dret li interessa verificar que quan es dicta l'acte administratiu que habilita a l'interessat per desenvolupar una activitat econòmica o d'una altra índole, aquesta declaració burocràtica s'ajusti correctament a l'ordenament jurídic. Però a més de la «validesa» de l'autorització administrativa, també importa conèixer la seva efectiva «vigència» pràctica en la realitat social, i per a això és imprescindible verificar si durant el desenvolupament de l'activitat prèviament autoritzada o comunicada, es compleixen els requisits normatius exigits per al seu vàlid desenvolupament." [39]

[38] Representa la valoració global de l'error i ens indicarà si hem de prendre accions correctores o no, i també la prioritat amb què s'han d'aplicar.
[39] BLANQUER, D. (2018). «La Inspección.» Pàg 69.

Es molt difícil, i falta personal, per a poder controlar i inspeccionar totes les sol·licituds que arriben. Es per això, que també s'aprova el Programa d'Inspecció Anual. En aquest, es quantifica i es concreta la quantitat d'inspeccions que poden assumir els tècnics, i s'organitza per poder inspeccionar al llarg de l'any, o es revisen un número concret d'activitats dels diferents tipus s'inspeccionaran aquell any. Per exemple, si l'any anterior hi haguessin hagut molts problemes en un sector en concret, l'any vinent serà el mes inspeccionat, per millorar i aconseguir objectius administratius i de seguretat, control i de conformitat amb el medi ambient.

1.1 Plans d'inspecció

El pla d'inspecció es un conjunt ordenat d'actuacions que l'administració pública preveu dur a terme per tal de controlar i verificar els diferents règims d'intervenció administrativa dins del marc de confiança legítima i control ex post introduïts a partir de la directiva de serveis.

Aquest pla, estableix els criteris de prioritat, que per tal de donar compliment al principi de discrecionalitat, les actuacions d'inspecció d'activitats, s'exerciran de manera prioritària, segons temporada i zona. El control que han d'exercir les administracions públiques sobre l'inici d'activitats econòmiques i sobre l'exercici d'aquestes activitats ha de ser proporcional, no discriminatori, transparent i objectiu, i ha d'estar vinculat clarament i directament a l'interès general que el justifica.[40] Les administracions públiques de Catalunya han d'aprovar anualment aquesta inspecció i el control de les activitats econòmiques per afrontar les tasques de control ex post.

Dins dels seus objectius principals trobem; dissenyar l'organització de la inspecció, dissenyar protocols d'actuació, evitar actuacions arbitràries, assolir un alt grau de compliment de la normativa, subsanant les deficiències detectades, promoure el coneixement de la normativa d'aplicació, promoure la presentació de les comunicacions i declaracions responsables que siguin preceptives, comprovar que els establiments concorden amb la documentació presentada, detectar les actuacions que vulnerin la normativa...

[40] *Art. 41 LFAE*

En el procediment de comprovació de *requisits formals* relatius a la comunicació presentada, del *art. 42 LFAE,* les administracions públiques poden disposar de plataformes tecnològiques que permetin verificar el compliment de les dades comunicades. Si durant la revisió es detecta alguna inexactitud, falsedat, omissió de dades o manca de documentació necessària per iniciar l'activitat, s'ha d'iniciar d'ofici un procediment de subsanació de requisits formals.

L'òrgan competent, si els defectes detectats no són essencials, pot iniciar el procediment sancionador corresponent una vegada transcorregut el termini concedit sense que s'hagin esmenat les deficiències. Això no obstant, si en finalitzar el termini d'esmena la comunicació presenta defectes de caràcter essencial, l'òrgan competent ha de dictar una resolució que anul·li la comunicació, ordeni el cessament de l'activitat i, si escau, restitueixi la situació jurídica al moment previ al inici de l'activitat corresponent, sense perjudici d'iniciar el procediment sancionador pertinent.

En el procediment de comprovació de requisits materials relatius a l'activitat comunicada, de l'*art. 43 LFAE,* després de dur a terme la verificació documental o la inspecció, si es constata l'incompliment d'algun requisit material relacionat amb l'activitat comunicada, l'òrgan competent ha d' iniciar d' ofici el procediment de correcció. Aquest procediment té una durada màxima de sis mesos.

El procediment de verificació s'inicia amb un acord motivat de l' òrgan competent, que ha d' ésser notificat a la persona interessada i incloure el nomenament de l' instructor del procediment. La persona interessada té un termini d' un mes per corregir els defectes.

L'inici de la tramitació del procediment comporta la suspensió cautelar de l' activitat de manera immediata si hi ha risc per a les persones, els béns o el medi ambient. Si l'activitat és prohibida per l'ordenament jurídic o no pot complir en cap cas els requeriments de la normativa sectorial aplicable, l'òrgan competent ha d'acordar la suspensió cautelar de manera immediata i deixar sense efecte la comunicació. En tot cas, aquestes mesures han de ser notificades a la persona interessada. L'instructor haurà de formular una proposta de resolució.

A part del pla d'inspeccions anual, hi ha altres causes i circumstàncies que poden motivar l'inici de les actuacions inspectores, segons la seva naturalesa, objecte i moment de la realització.

- *Inspecció prèvia o preventiva;* inspeccions realitzades abans de l'inici de l'activitat econòmica, generalment com a part del procés de concessió de llicències. En aquest cas qui sol·licita la inspecció es el propi interessat en obrir una activitat econòmica. A través de la sol·licitud acompanyada de la documentació tècnica necessària, els tècnics municipals avaluen la documentació, i es fa la inspecció al establiment per verificar els requisits tècnics i normatius. Finalment es realitza l'informe tècnic detallant observacions i possibles deficiències.
- *Inspecció d'inici d'activitat;* inspeccions que es fan al començament de l'activitat per assegurar que tot està en ordre d'acord amb la normativa. Per iniciar aquesta inspecció l'empresari notifica a l'administració sobre l'inici de l'activitat, i els inspectors visiten el local per comprovar l'adequació de les instal·lacions i el compliment de les condicions establertes en la llicència. Finalment s'elabora un informe que també pot incloure recomanacions o requisits addicionals.
- *Inspecció per denúncia o queixa;* inspeccions iniciades a partir de denúncies o queixes presentades per ciutadans , treballadors o tercers. En quant es rep una denúncia es realitza una avaluació preliminar per determinar la viabilitat de la inspecció. Els inspectors visiten la instal·lació i verifiquen els fets denunciats. Per concloure s'elabora un informe amb els resultats d'aquesta i es prenen les mesures corresponents.
- *Inspecció de seguiment;* inspeccions realitzades per verificar la correcció de irregularitats detectades per inspectors anteriors. En primer lloc es programa una inspecció de seguiment segons el pla d'inspecció o el resultat d'inspeccions prèvies, i els inspector comproven si les irregularitats han sigut subsanades. Per acabar s'elabora un informe final que pot concloure amb l'arxiu de l'expedient o la imposició de sancions addicionals.

Independentment del tipus d'inspecció, totes han de seguir els principis i els procediments establerts a la *Llei 39/2015*, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que regula aspectes com: el dret d'audiència, que garanteix que l'inspeccionat pugui presentar-hi al·legacions; la motivació dels actes

administratius, que obliga que les decisions es fonamentin adequadament; i que la notificació, els terminis i les formes de notificació dels actes administratius siguin establerts. Les garanties del procediment estan establertes en el seu *art. 53,* que resumidament exposa que en els procediments administratius de naturalesa sancionadora, els presumptes responsables tenen drets addicionals específics. Tenen dret a ser notificats dels fets imputats, les possibles infraccions i sancions, així com la identitat de l'instructor i l'autoritat competent per imposar la sanció, juntament amb la norma que atorga aquesta competència. A més, gaudeixen del dret a la presumpció de no existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostri el contrari. Aquests drets estan dissenyats per garantir la transparència, l'equitat i l'eficiència en la tramitació dels procediments administratius, protegint els interessos dels ciutadans i assegurant un exercici adequat de la potestat administrativa.

Per a dur a terme les inspeccions d'activitats en règim de comunicació no hi ha termini, en base a la *Sentència 293/2023 del TS, del 8 de març* , que al·lega que la potestat d'inspecció no està sotmesa a cap termini d'exercici. La LFAE tampoc establei terminis per a fer control de les comunicacions, de fet, en el seu *art. 41.2* menciona que es podrà inspeccionar a partir de la seva presentació, i que es podrà fer "en qualsevol moment".

En conclusió, les inspeccions administratives són essencials per assegurar que les activitats econòmiques es desenvolupin d'acord amb la normativa vigent, protegint així l'interès públic, la seguretat i el medi ambient. La varietat de tipus d'inspecció i la seva regulació jurídica reflecteixen la complexitat i la importància d'aquestes funcions dins del marc administratiu espanyol.

2. RÈGIM SANCIONADOR

En quan una activitat s'exerceix sense disposar de títol o amb incompliment de les condicions del propi títol es poden fer dos coses;

- Restaurar, que consisteix en una actuació adreçada a fer complir la normativa aplicable, i es poden exercir en títol de llicència i de comunicació. Va adreçat a activitats que incompleixen condicions inherents a l'acte que les legitima. Una de

les mesures es el cessament de l'activitat (que no es una sanció) de *l'art. 65 Llei 39/2015*. [41]

- Sancionar, que es l'actuació adreçada a penalitzar a la persona que ha incomplert la norma, i en la mesura que ens centrarem d'ara en endavant.

El règim sancionador, en règim de concessió d'activitats es basa en diversos principis i normes fonamentals recollits a la legislació espanyola, que asseguren la legalitat, proporcionalitat, responsabilitat i dret de defensa dels administrats. Entre les normes clau es troben: la *llei 39/2015*, que regula el procediment administratiu sancionador en general; la *llei 40/2015, d'1 d'octubre del Règim Jurídic del Sector Públic*, que conté disposicions específiques sobre el règim sancionador aplicable a les administracions públiques; i les normatives sectorials i municipals específiques que regulen les llicències i comunicacions d'activitats a cada sector i municipi.

D'entre els tipus d'infraccions existents, i que es classifiquen en base la seva gravetat, trobem; la falta de llicència, l'incompliment amb les condicions establertes, l'alteració de l'activitat, l'obstrucció a la inspecció, i un llarg etcètera.

El procediment sancionador, es regeix pels principis de legalitat, imparcialitat i dret de la defensa [42]. A mes, aquí es gaudeix també del principi de presumpció d'innocència, mes conegut en l'àmbit penal, en el que es presumeix la innocència del presumpte infractor fins que es demostri el contrari.

Aquest, pot iniciar-se d'ofici per la pròpia administració o bé per denúncia de tercers. L'autoritat té el deure de notificar al presumpte infractor en l'inici del mateix, detallant els fets imputats i les normes presumptament infringides. Al llarg de la instrucció es recopilaran proves necessàries per la determinació dels fets, als que el presumpte infractor té drets a fer al·legacions i aportar proves de defensa. Un cop conclosa la instrucció, l'instructor del procediment formula una proposta de resolució, que s'haurà de notificar al interessat. El mateix podrà fer al·legacions addicionals. Finalment, l'administració

[41] Sentència dels Jutjats de lo Contenciós Administratiu (SJCA) 12 de Barcelona, del 9 de març de 2021.
[42] El presumpte infractor té dret a ser informat dels fets que se li imputen, a presentar-hi al·legacions i proves, ia recórrer les resolucions sancionadores.

dictarà una resolució motivada, que pot ser sancionadora o absolutòria. En cas de ser sancionadora, l'autoritat procedirà a executar la sanció interposada.

Les diferents sancions que es poden resoldre son o bé multes econòmiques, la suspensió de l'activitat fins que es subsanin les deficiències detectades, el tancament de l'establiment (la clausura podrà ser definitiva en casos molt greus) i la retirada de la l'autorització concedida.

Contra les resolucions sancionadores, els interessats poden interposar dos tipus de recursos administratius, i en el seu cas, acudir a la via contenciosa-administrativa:

- Recurs d'Alçada, procedent contra les resolucions que no esgotin la vía administrativa (arts. 112-122 de la Llei 39/2015)
- Recurs de Reposició, procedent contra les resolucions que esgotin la via administrativa (arts. 123-126 de la Llei 39/2015).

CONCLUSIONS

L'evolució normativa del règim d'intervenció administrativa de les activitats econòmiques son una mostra del esforç constant per equilibrar la regulació amb la promoció del desenvolupament econòmic, juntament amb la protecció dels drets bàsics dels ciutadans. Al llarg de gairebé un segle, les autoritats han saltat d'un sistema de control preventiu, i garantista centrat en la concessió de llicències abans de l'inici de les activitats, a un model més flexible, àgil i senzill que permet el control posterior, especialment per a aquelles activitats de menor impacte ambiental.

Les directives europees, com la Directiva de Serveis del 2006, han estat un abans i un després en aquesta transformació, promovent una major competitivitat i simplificació administrativa. Tot i això, aquest canvi ha plantejat nous dubtes en termes de protegir el compliment normatiu i garantir els interessos públics sense sobrecarregar els operadors econòmics i administratius amb tràmits innecessaris.

L'anàlisi del sistema de la Finestreta Única Empresarial mostra com la digitalització i la centralització de procediments, adaptat a la nova realitat poden facilitar l'obertura de noves activitats econòmiques, millorant l'eficiència administrativa i reduint temps i costos per als emprenedors.

En resum, el règim d'intervenció administrativa de les activitats ha evolucionat decisivament i s'ha adaptat a les súpliques d'un entorn econòmic en canvi constant. Aquest treball destaca la importància d'una regulació equilibrada que protegeixi els interessos públics mentre fomenta el creixement econòmic i la innovació.

BIBLIOGRAFÍA

AVILÉS MORALES, J., & FERNÁNDEZ CAZALLAS, E. (2012). Intervención en la actividad de los ciudadanos y control de las actividades de servicios en las entidades locales.

BLANQUER, D. (2010). Derecho Administrativo II Los sujetos, la actividad y los principios.

BLANQUER, D. (2018). La Inspección (de Actividades Autorizadas o Comunicadas).

MORCILLO MORENO, J. (2024). La directiva de accesibilidad y su implantación en España: un estudio crítico.

NARBÓN LAÍNEZ, E. (2006). Las actividades calificadas.

VAQUER CABALLERÍA, M., PAREJO ALFONSO, L., MARÍA NIEVES DE LA SERNA BILBAO, DANIEL ENTRENA RUIZ, MANUEL GÁMEZ MEJÍAS, ANTONIO FORTES MARTÍN, FERNANDO FONSECA FERRANDIS, DESCALZO GONZÁLEZ, A., PEDRAZA CÓRDOBA, J., ISABEL MONJAS BARRENA, & ISABEL HERNÁNDEZ SAN JUAN. (2012). Autorizaciones y licencias, hoy.

JURISPRUDÈNCIA I LEGISLACIÓ

Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (DOGC [en línia]) 27/12/2006. https://www.boe.es/doue/2006/376/L00036-00068.pdf [Consulta 7 d'abril de 2024, 8 d'abril de 2024].

TFUE

Constitució Espanyola, de 6 de desembre de 1978 (DOGC [en línia]), núm. 311, 29/12/1978, Pàg 1-26. https://www.boe.es/buscar/pdf/1978/BOE-A-1978-31229-

consolidado.pdf [Consulta 3 d'abril de 2024, 12 d'abril de 2024, 13 d'abril de 2024, 20 d'abril de 2024 i 3 de maig de 2024].

Estatut d'Autonomia de Catalunya, de 19 de juliol de 2006 (DOGC [en línia]), núm 172, 20/07/2006. Pàg 15-51. https://www.boe.es/buscar/pdf/2006/BOE-A-2006-13087-consolidado.pdf [Consulta 8 de maig de 2024].

Llei 44/2006, de 29 de desembre de 2006, de millora de protecció dels consumidors i usuaris (DOGC [en línia]), núm 312, 30/12/2006. Pàg 3. https://www.boe.es/boe/dias/2006/12/30/pdfs/A46601-46611.pdf [Consulta 11 de maig de 2024].

Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives (DOGC [en línia]), núm 5419, 13/07/2009. https://www.boe.es/buscar/pdf/2009/BOE-A-2009-12856-consolidado.pdf [Consulta 3 d'abril de 2024, 4 d'abril de 2024, 24 d'abril de 2024].

Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (DOGC [en línia]), núm 5524, 11/12/2009. https://www.boe.es/buscar/pdf/2010/BOE-A-2010-563-consolidado.pdf [Consulta 3 d'abril de 2024, 4 d'abril de 2024, 21 d'abril de 2024].

Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis (DOGC [en línia]), núm 5584, 10/03/2010. https://boe.es/buscar/pdf/2010/BOE-A-2010-5882-consolidado.pdf [Consulta 3 d'abril de 2024, 19 d'abril de 2024, 20 d'abril, de 2024 20 de maig de 2024].

Llei 12/2012, de 26 de desembre de mesures urgents de liberalització del comerç i serveis (DOGC [en línia]), núm 311, 27/12/2012 https://www.boe.es/boe/dias/2012/12/27/pdfs/BOE-A-2012-15595.pdf [Consulta 5 d'abril 2024].

Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica (DOGC [en línia]), núm 195, 15/08/2015 pàgines 74460 a 74500. https://www.boe.es/boe/dias/2015/08/15/pdfs/BOE-A-2015-9208.pdf [Consulta 13 de maig de 2024].

Llei 39/2015 de 1 d'octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, (DOGC [en línia]), núm 236, 02/10/2015. https://www.boe.es/buscar/pdf/2015/BOE-A-2015-10565-consolidado.pdf [Consulta 29 d'abril de 2024, 15 de maig de 2024].

Llei 40/2015 de 1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sevtor Públic, (DOGC [en línia]), núm 236, 02/10/2015. https://www.boe.es/buscar/pdf/2015/BOE-A-2015-10566-consolidado.pdf [Consulta 8 d'abril de 2024, 15 de maig de 2024]

Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, (DOGC [en línia]), núm 31, 5/02/2021 , pàgines 13070 a 13122. https://www.boe.es/boe/dias/2021/02/05/pdfs/BOE-A-2021-1662.pdf [Consulta 4 d'abril de 2024, 5 d'abril de 2024].

Reial decret llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i determinats serveis, (DOGC [en línia]), núm 126, 26/05/2012. https://www.boe.es/buscar/pdf/2012/BOE-A-2012-6929-consolidado.pdf [Consulta 18 d'abril de 2024].

Sentència del Tribunal Suprem, de 5 de novembre de 2015, (DOGC [en línia]), 140/2014, Sala de lo Contenciós-administratiu, secció cinquena, sala tercera. Poder judicial 2015. https://vlex.es/vid/587403830

Sentència del Tribunal Superior de Castilla la Mancha de 15 de febrer de 2010, (DOGC [en línia]), 46/2009. Sala de lo Contenciós-administratiu, secció primera. Poder judicial 2010. https://www.poderjudicial.es/search/indexAN.jsp?org=ap-tsj&comunidad=08#

Sentencia del Tribunal Superior de Justícia de Andalusia, de 8 de novembre de 2010.

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, de 10 de juliol de 2019.

Decret 131/2022 de 5 de juliol, del Reglament de la Llei de facilitació de l'activitat, (DOGC [en línia]), núm 8704, 07/07/2022. https://portaldogc.gencat.cat/utilsEADOP/PDF/8704/1918003.pdf [Consulta 20 d'abril de 2024].

WEBGRAFÍA

DE PAZ, J. C. L. (2011). *Acceso al mercado: incidencia de la Directiva de Servicios*. Dialnet.[Revista en línea] https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=3643671

DIPUTACIÓ DE BARCELONA. (2016) Formularis de tramitació d'expedients d'activitats. https://llibreria.diba.cat/cat/llibre/formularis-de-tramitacio-d-expedients-d-activitats_57262

DIPUTACIÓ DE BARCELONA (2016). *Activitats i equipaments de titularitat municipal. Habitatge urbanisme i activitats - diba.cat.* Habitatge Urbanisme I Activitats. https://www.diba.cat/web/hua/activitats-i-equipaments-de-titularitat-municipal

Escola d'Administració pública de Catalunya. Formació oberta. https://formacioooberta.eapc.gencat.cat/contingutsdelscursos/index.html#func_administratiu

Finestreta única empresarial. Cerca guiada de tràmits. *Canal Empresa*. https://fue.gencat.cat/mti/AppJava/views/index.jsf?set.locale=ca_ES&esdeveniment=LEGAL

FUERTES LÓPEZ, M. (2011). Luces y sombras en la incorporación de la Directiva de Servicios, *Revista catalana de Dret Públic*, Unileon, *núm. 42*. [Revista en línea] https://buleria.unileon.es/handle/10612/5871

ISABEL ALONSO (2012). La intervención administrativa de les activitats i dels establiments. Introducció. *Diputació de Barcelona*. https://www.diba.cat/c/document_library/get_file?uuid=97bc90e4-f80a-4900-a324-c01497dee631&groupId=479934

MARTÍNEZ CALVO. F.J (2019). Nueva directiva europea sobre requisitos de accesibilidad de algunos productos y servicios. *Integración: Revista Digital Sobre Discapacidad Visual, ONCE, núm 75.* [Revista en línea] https://www.once.es/dejanos-ayudarte/la-discapacidad-visual/revista-integracion/2019-integracion-74-75/numero-75/martinez-nueva-directiva-europea-sobe-requisitos-de-accesibilidad-de-algunos-productos-y-servicios

MARIA SABATÉ, J (2011). «La incidència de la directiva de serveis en el règim d'intervenció sobre les activitats per part dels ens locals des del punt de vista ambiental**.** » *Revista Catalana de Dret Ambiental Vol.II, núm 2*. [Revista en línea] https://raco.cat/index.php/rcda/article/view/325063

SL, I. I. L. (2022, 27 juliol). *Preambulo único Reglamento de la Ley de facilitación de la actividad económica*. Iberley Informació Legal, S.L. [Revista en línia] https://www.iberley.es/legislacion/preambulo-unico-reglamento-ley-facilitacion-actividad-economica

ANNEXES

Annex I

las al uso en aquella oficina entonces, entretanto que el Delegado regio mencionado no autorice lo contrario cuando lo creyere conveniente, previa justificación en forma; por lo expuesto,

S. M. el REY (q. D. g.) se ha servido confirmar la orden dada con motivo del expediente instruído en la Aduana de Barcelona por el ilustrísimo Sr. Delegado regio para la represión del contrabando y de la defraudación de la Zona Nordeste, prohibiendo al Conserje del Colegio Oficial de Agentes y Comisionistas de Aduanas de Barcelona la intervención en las operaciones de la Aduana de esta capital, hasta que el Ilmo. Sr. Delegado regio mencionado acuerde revocar dicha orden expresamente, y previa incoación de expediente, que deberá someter a la aprobación de la Comisión permanente, creada por el artículo 15 del Real decreto citado, depurando los motivos en que se fundare para tal revocación.

De Real orden lo digo a V. I. para su conocimiento y demás efectos. Dios guarde a V. I. muchos años. Madrid, 24 de Noviembre de 1925.

EL MARQUES DE MAGAZ

Señor Subsecretario encargado del Ministerio de Hacienda.

Excmo. Sr.: S. M. el REY (q. D. g.) ha tenido a bien resolver que las dietas y viáticos correspondientes al Teniente coronel de Infantería D. Valentín González Celaya, Ayudante del General de división D. José Villalba Riquelme, Presidente de la Comisión para el estudio y reglamentación de la educación física nacional e instrucción premilitar, que ha de marchar a Francia, Suecia e Italia para realizar los estudios prevenidos por la Real orden de esta Presidencia de 14 del actual (GACETA número 316), sean con cargo al presupuesto del Ministerio de la Guerra.

De Real orden lo digo a V. E. para su conocimiento y demás efectos. Dios guarde a V. E. muchos años. Madrid, 26 de Noviembre de 1925.

EL MARQUES DE MAGAZ

Señores Subsecretario del Ministerio de la Guerra y Presidente de la Comisión para el estudio y reglamentación de la educación física nacional e instrucción premilitar.

DEPARTAMENTOS MINISTERIALES

GOBERNACION

REALES ORDENES

Ilmo. Sr.: La creciente expansión de gran número de nuestras poblaciones y el progreso, desarrollo y multiplicación de las industrias nacionales han ido haciendo cada día más necesaria la reglamentación de cuanto concierne al régimen de los establecimientos, industrias y locales, que por el fin a que se destinan o trabajo que en ellos se realiza pueden constituir una molestia o un peligro para los inmuebles próximos a los moradores de los mismos, y por ello el Reglamento para obras y servicios municipales, aprobado por Real decreto de 14 de Julio de 1924, estableció en su artículo 63 que una Comisión designada por este Ministerio redactase el oportuno Reglamento, con su correspondiente nomenclátor, de las industrias citadas, a fin de que los Ayuntamientos tuvieren una norma que les permitiese llevar a sus Ordenanzas municipales los principios de reglamentación pertinentes a las industrias instaladas en sus respectivos términos, complementando con ello las prescripciones que por su carácter general procede declarar de cumplimiento obligatorio para todos ellos.

Ultimado el referido trabajo por la mencionada Comisión, que fué nombrada por Real orden de 7 de Noviembre de 1924, y estimando este Ministerio, de acuerdo con el Real Consejo de Sanidad, que aquél cumple plenamente el fin perseguido de no dificultar el progreso industrial de la Nación, dejando al propio tiempo debidamente garantizados los intereses colectivos y a salvo los de tercero,

S. M. el REY (q. D. g.) ha tenido a bien aprobar el mencionado Reglamento de establecimientos clasificados en incómodos, insalubres o peligrosos, que a continuación se inserta, así como el nomenclátor anejo al mismo, y dar las gracias a los Sres. D. Angel Fernández Caro, Presidente; D. Eduardo Gallego Ramos, D. José Morillo, D. Juan Flórez y D. César Chicote, Vocales, y D. Juan José de la Vega Benito, Secretario, que constituyeron la Comisión redactora del mismo, por el acierto y desinterés con que han desempeñado su cometido, y en particular al Sr. Gallego y Ramos, que tuvo a su cargo la ponencia.

De Real orden lo digo a V. I. para su conocimiento, el de los interesados y demás efectos. Dios guarde a V. I. muchos años. Madrid, 17 de Noviembre de 1925.

El Subsecretario encargado del despacho,
MARTINEZ ANIDO

Señor Director general de Sanidad.

REGLAMENTO

de establecimientos clasificados (incómodos, insalubres o peligrosos).

Artículo 1.º A partir de la publicación del presente Reglamento, todas las industrias, fábricas, talleres, almacenes o establecimientos incluídos en la clasificación de incómodos, insalubres o peligrosos, quedarán sometidos para su instalación, apertura y funcionamiento, o para su ampliación, al régimen que se detalla en los artículos siguientes:

Artículo 2.º Serán considerados como establecimientos, talleres, etc., *incómodos*, todos aquellos que por los ruidos o vibraciones que en ellos se produzcan o por los humos o los olores que de los mismos se desprendan, constituyan una molestia para los vecinos de las inmediaciones del lugar en que se encuentren emplazados.

Se incluirán en la clasificación de industrias o establecimientos *insalubres* los que, a consecuencia de las manipulaciones en ellos realizadas, den lugar a la formación de líquidos o gases que al entregarse al suelo o mezclarse con la atmósfera contaminen aquél o ésta, constituyendo un peligro para la salud de las personas.

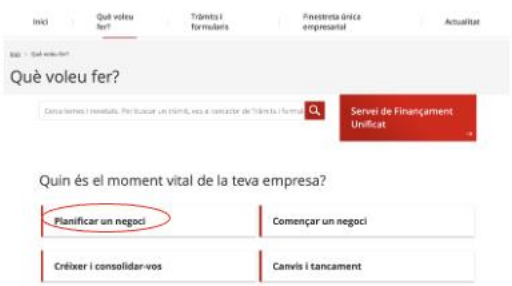
Se estimarán, por último, *como peligrosos* los locales o establecimientos donde se almacenen productos en los que puedan involuntariamente originarse explosiones o combustiones espontáneas, dando lugar a incendios o proyecciones que supongan riesgo para personas o inmuebles, así como las fábricas y establecimientos donde dichos productos se elaboren o transformen.

Formalidades para la concesión de licencias de apertura o ampliación de los establecimientos clasificados.

Artículo 3.º No se autorizará en lo sucesivo la instalación, dentro del casco de las poblaciones, de ninguna industria, fábrica, taller o establecimiento de los incluídos en la clasificación de insalubres o peligrosos, debiendo dichas industrias o locales situarse en las zonas de ensanche dedicadas especialmente a industrias, o fuera de dichos ensanches, siempre a condición de que se distancien los locales que motivan el peligro o la insalubridad de 100 a 500 metros de todo núcleo de población, y se aislen de todo edificio destinado a viviendas, aun en la misma fábrica. Podrá autorizarse la instalación en el casco de las poblaciones o en los ensanches de establecimientos incómodos, siempre que cumplan los preceptos que para cada clase de ellos se fijen en las Ordenanzas municipales de la localidad o en las respectivas licencias de autorización, a fin de anular o reducir las molestias que aquéllos pudieran suponer de no tomarse las aludidas medidas.

Artículo 4.º A la petición de licen-

Annex II

Inici
Què voleu fer?
Tràmits i formularis
Finestreta única empresarial
Actualitat
Què voleu fer?
Servei de Finançament Unificat
Quin és el moment vital de la teva empresa?
Planificar un negoci
Començar un negoci
Créixer i consolidar-vos
Canvis i tancament

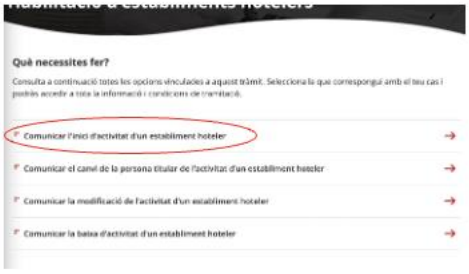

Canal Empresa
d'instal·lacions i de salut laboral, entre d'altres.
prou sòlid, o si bé n'heu de reconduir algun aspecte comercial, productiu, organitzatiu o financer.
Ajuda de Canal Empresa
Necessiteu ajuda sobre l'Àrea privada, la identificació i els certificats, la tramitació electrònica, les notificacions electròniques, les incidències...?
Accediu a l'ajuda

Ajuda a la tramitació electrònica
Ajuda amb arxius i documents adjunts
Ajuda amb les notificacions electròniques
Ajuda amb les incidències
Ajuda subscripció als avisos
Obligació de tramitació electrònica per a empreses, professionals i persones jurídiques
Avisos i talls de servei
Directe a:
Cerca guiada de tràmits

Cerca guiada de tràmits
FUE

Inici
Què voleu fer?
Tràmits i formularis
Inici > Tràmits i formularis > Cercador de tràmits per nom
Cercador de tràmits per nom
Quin tràmit esteu cercant?
HOTEL

Habilitació d'establiments hotelers

Què necessites fer?
Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler
Comunicar el canvi de la persona titular de l'activitat d'un establiment hoteler
Comunicar la modificació de l'activitat d'un establiment hoteler
Comunicar la baixa d'activitat d'un establiment hoteler

Habilitació d'establiments hotelers
establiment hoteler
Per internet
Inicia
QUI
COM
QUAN
Per internet

Annex III

E0367

Generalitat de Catalunya

ESBORRANY

Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler

Dades de la persona titular de l'establiment hoteler

Indiqueu el tipus de persona:

(•) Persona física ( ) Persona jurídica

Dades d'identificació

Nom	Primer cognom	Segon cognom

Tipus de document d'identificació	Número d'identificació

És obligatori emplenar almenys un mitjà de contacte:

Telèfon fix	Telèfon mòbil	Adreça de correu electrònic

Si voleu rebre avisos sobre la tramitació de la vostra sol•licitud, indiqueu-ho.

☐ Vull rebre avisos a l'adreça electrònica que he indicat sobre els canvis que es produeixin en aquest tràmit

Adreça social

☐ Residència fora de l'Estat espanyol

Tipus de via	Nom de la via	Número

Bloc	Escala	Pis	Porta	Codi postal

Província	Municipi

Podeu cercar l'adreça en el servei de normalització d'adreces (només adreces de Catalunya)

Verifica l'adreça Accepta

Generalitat de Catalunya

ESBORRANY

Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler

Dades de contacte i adreça d'accés

Nom | Primer cognom | Segon cognom

Tipus de document d'identificació | Número d'identificació

Adreça

Tipus de via | Nom de la via | Número

Bloc | Escala | Pis | Porta | Codi postal

Província | Municipi

Podeu cercar l'adreça en el servei de normalització d'adreces (només adreces de Catalunya)

Verifica l'adreça | Accepta

És obligatori emplenar almenys un mitjà de contacte:

Telèfon fix | Telèfon mòbil | Adreça de correu electrònic

Si voleu rebre avisos sobre la tramitació de la vostra sol•licitud, indiqueu-ho.

☐ Vull rebre avisos a l'adreça electrònica que he indicat sobre els canvis que es produeixin en aquest tràmit

Dades de l'establiment hoteler

Denominació o rètol

Adreça de l'establiment

Tipus de via | Nom de la via | Número

Bloc | Escala | Pis | Porta | Codi postal

Província | Comarca

Municipi | Població

Podeu cercar l'adreça en el servei de normalització d'adreces (només adreces de Catalunya)

Verifica l'adreça | Accepta

Generalitat de Catalunya

ESBORRANY

Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler

Polígon industrial

Telèfon fix | Telèfon mòbil | Adreça de correu electrònic

Grup

Escollir el grup ◯ Hotel ◯ Hostal o pensió

Més dades de l'establiment hoteler

Referència cadastral

Més informació a la Seu Electrònica del Cadastre

Superfície total construïda (m2) Superfície útil (m2)

Autorització de publicació de dades en cas que el titular sigui persona física

Dono el meu consentiment exprés per tal que la Generalitat de Catalunya comuniqui les meves dades de contacte associades a l'establiment turístic i als efectes de publicitat i difusió turística:

Al seu web als afectes de publicitat i difusió turística ◯ Sí ◯ No

A l'Agència Catalana de Turisme perquè es publiquin en el web Catalunya.com ◯ Sí ◯ No

Documentació ja aportada anteriorment a l'ajuntament (ex: tràmits d'obres o activitats)

1.- Dades sobre la documentació

Nom del document | Referència del document | Data de presentació

Observacions

Informació sobre el tràmit

Per completar aquest tràmit i iniciar l'activitat cal abonar la taxa municipal que li requerirà l'ajuntament corresponent. Per a obtenir més informació sobre la taxa ha de contactar amb l'ajuntament o visitar la seva seu electrònica.

NOTA SOBRE LA DOCUMENTACIÓ ANNEXA:
La documentació següent us serà requerida automàticament un cop enviada la sol·licitud atès el pes d'aquests documents:
* Projecte tècnic signat per un tècnic competent (OBLIGATORI).
* Certificat del tècnic competent adequació al projecte i de posada en funcionament (OBLIGATORI).
* Acta de comprovació favorable en matèria d'incendis, si escau, en cas de més de 20 places d'allotjament segons preveu la Llei 3/2010.

Tindreu un nou accés a l'àrea privada d'empresa per adjuntar aquests documents amb un pes màxim de 100 Mb cadascun. Passat un dia, ja no els podreu adjuntar.

Generalitat de Catalunya

Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler

Que tinc la disponibilitat del terreny, de l'edifici, edificis o conjunts.

Que l'activitat compleix els requisits establerts per la normativa vigent per a accedir al seu exercici, i que se'n mantindrà el compliment durant l'exercici d'aquesta. Així mateix, que assumeixo les responsabilitats i obligacions de l'antic titular derivades de la llicència, de la declaració prèvia o de la comunicació

Que estic informat que, d'acord amb l'article 28 de la Llei 39, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es presumeix que la consulta o l'obtenció de dades interoperables és autoritzada per les persones interessades.

ESBORRANY

Generalitat de Catalunya

Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler

Protecció de dades

Tractament: serveis i tràmits gencat
Responsable: Direcció General de Serveis Digitals i Experiència Ciutadana
Finalitat: garantir la traçabilitat de les gestions que la ciutadania realitza amb la Generalitat de Catalunya, mitjançant la plataforma corporativa Gencat Serveis i Tràmits
Legitimació: interès públic o exercici de poders públics
Destinataris: departaments de la Generalitat i entitats que en depenen per a la gestió dels serveis públics, i encarregats de tractament que proveeixen els serveis TIC
Drets: sol·licitar l'accés, rectificació o supressió de les dades, i la limitació o oposició al tractament. Per exercir aquest drets, més informació a enllaç
Més informació: enllaç

Tractament: expedients administratius tramitats per l'Oficina de Gestió Empresarial (OGE)
Responsable: Oficina de Gestió Empresarial
Finalitat: tramitar els expedients administratius relacionats amb l'àmbit competencial de l'Oficina de Gestió Empresarial com a unitat administrativa que exerceix la funció de Finestreta Única Empresarial
Drets de les persones interessades: sol·licitar l'accés, rectificació o supressió de les dades, i la limitació o l'oposició al tractament. Cal utilitzar el formulari disponible a enllaç
Més informació: enllaç

Tractament: Registre de Turisme de Catalunya
Responsable: Direcció General de Turisme. Departament d'Empresa i Treball.
Finalitat: disposar d'un cens actualitzat dels allotjaments turístics legalitzats, establiments i activitats d'interès turístic i també dels guies i oficines de turisme per tal de donar-ne publicitat, informar-ne del seu contingut i controlar l'oferta turística
Drets de les persones interessades: podeu sol·licitar l'accés, la rectificació, la supressió o la limitació del tractament de les vostres dades. També podeu oposar-vos al tractament. Procediment per exercir els vostres drets a enllaç
Més informació: enllaç
Amb relació al tractament de dades personals declarat a l'efecte per l'ajuntament competent per habilitar l'establiment turístic, us informem que el podeu consultar al Registre d'activitats de tractament publicat a la seva Seu electrònica.

☐ He llegit la informació bàsica sobre la protecció de dades

Per tramitar la sol·licitud heu de:

1) Desar-la al vostre ordinador.

2) Tornar a tràmit en línia, seleccionar el fitxer i enviar-lo a tramitar.

ESBORRANY

Generalitat de Catalunya

Comunicar l'inici d'activitat d'un establiment hoteler

Comunicacions, notificacions i posada a disposició

D'acord amb l'article 41.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les notificacions relacionades amb aquesta sol·licitud han de ser electròniques.

Especifiqueu les persones que podran accedir a aquestes notificacions i, per a cadascuna, indiqueu l'adreça electrònica en què voleu rebre els avisos de la posada a disposició de les vostres notificacions i un telèfon mòbil en què, addicionalment, rebreu un avís SMS.

Nom	Primer cognom	Segon cognom
Tipus de document d'identificació	Número d'identificació	
Telèfon mòbil	Adreça de correu electrònic	

Les notificacions dels actes administratius es posaran a la vostra disposició a la seu electrònica de la Generalitat de Catalunya, a l'espai Àrea privada > Notificacions electròniques, o al Canal Empresa, a l'espai Tràmits i Formularis > Notificacions electròniques. Hi podeu accedir mitjançant els sistemes d'identificació i signatura establerts a la Seu Electrònica. Consulteu la llista de certificats admesos.

Recordeu:

Des que la notificació electrònica hagi estat posada a la vostra disposició teniu 10 dies naturals per acceptar-la o rebutjar-la. Si un cop transcorregut aquest termini no hi heu accedit, la notificació s'entendrà rebutjada.

Des del moment en què accediu al contingut de la notificació, la notificació es considerarà practicada.

Rebreu un avís de posada a disposició de la notificació electrònica en l'adreça electrònica i el telèfon mòbil que indiqueu i, si escau, la contrasenya per accedir al contingut de la notificació.

Documentació annexa

Adjunteu els següents documents:

☐ Annex de dades de capacitat d'establiments hotelers (format pdf - mida màxima permesa 3500KB) ***obligatori***

Feu clic a "Descarrega" per obrir el formulari específic, ompliu-lo, guardeu-lo al vostre ordinador, feu clic a "Adjunta" i seleccioneu el formulari específic emplenat que heu guardat prèviament.

La mida màxima del fitxer de sol·licitud incloent-hi els adjunts és de 5MB.

Declaracions responsables

Que en cas d'actuar com a representant legal, disposo de tots els poders necessaris per a tramitar aquesta sol·licitud/declaració responsable/comunicació i rebre, si escau, les corresponents comunicacions i/o notificacions.

Que les dades consignades en aquest formulari són certes i que em comprometo a conservar els documents que, si s'escau, les acredita i que no entrego en aquesta sol·licitud/declaració/comunicació, mentre duri l'activitat corresponent. Així mateix, que estic informat/ada que l'Administració pot fer les comprovacions necessàries relatives al compliment de les dades declarades i tinença de la corresponent documentació en qualsevol moment.

Que conec que la inexactitud, falsedat o l'omissió de caràcter essencial en qualsevol dada o document que acompanya a aquest formulari deixa sense efecte el tràmit corresponent i impedeix l'exercici dels drets afectats des del moment del seu coneixement. També pot comportar l'exigència de les responsabilitats previstes legalment.

ESBORRANY

Annex IV

Relació de tràmits

